

22.4.2010

KOMUNIKAT DLA POSŁÓW

Dotyczy: **Petycji 1395/2009, którą złożyła Dionisia Avgerinopoulou (Grecja) w sprawie przedsięwzięcia hotelowego w Zacharo (prefektura Ilija) oraz związanego z nim naruszenia praw środowiskowego UE**

1. Streszczenie petycji

Składająca petycję, która jest prawnikiem reprezentującym grupę mieszkańców Zacharo (prefektura Ilija), jednego z terenów najpoważniej dotkniętych katastrofalnymi pożarami na Półwyspie Peloponeskim w sierpniu 2007 r., twierdzi, że odpowiedzialne władze greckie zezwoliły na budowę hotelu w Kakovatos w gminie Zacharo, to jest na obszarze wpisanym na listę Natura 2000 w Grecji (GR 2330005). Składająca petycję zaznacza, że stanowi to nie tylko naruszenie dyrektywy Rady 92/43/EWG w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory, lecz także dyrektywy Rady 97/11/WE zmieniającej dyrektywę 85/337/EWG w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne. Dlatego wzywa ona Parlament Europejski do podjęcia interwencji u władz greckich, tak aby zapewnić wdrożenie prawodawstwa środowiskowego i wstrzymanie realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia.

2. Dopuszczalność

Petycja uznana została za dopuszczalną dnia 8 stycznia 2010 r. Zwrócono się do Komisji, aby dostarczyła informacje (art. 202 ust. 6 Regulaminu).

3. Odpowiedź Komisji, otrzymana dnia 22 kwietnia 2010 r.

Składająca petycję odnosi się do planowanej budowy hotelu w Kakovatos (gmina Zacharo, prefektura Ilija w południowo-zachodniej Grecji) na obszarze Natura 2000. Składająca petycję przekonuje, że przedsięwzięcie to, w połączeniu z obciążeniami wynikającymi z innych przedsięwzięć budowlanych na tym terenie, w istotny sposób zniszczy ów obszar, który został

już poważnie dotknięty pożarami lasów w 2007 roku. Uważa ona, że zezwolenie na realizację przedsięwzięcia wydano niezgodnie z prawem, ponieważ nie przeprowadzono uprzednio szczegółowego badania środowiskowego dla przedmiotowego obszaru Natura 2000 zgodnie z ustawodawstwem greckim ani nie dokonano oceny oddziaływania przedsięwzięcia zgodnie z dyrektywą siedliskową czy dyrektywą OOS. Następnie składająca petycję odnosi się do kilku przypadków domniemanych naruszeń przepisów krajowych dotyczących planowania przestrzennego i miejskiego oraz powiązanych procedur administracyjnych w zakresie wydawania pozwoleń na budowę. Dlatego zwraca się ona o wstrzymanie realizacji przedsięwzięcia i zbadanie zgodności z prawem zastosowanych procedur.

Uwagi Komisji dotyczące petycji

KWESTIE NIEWCHODZĄCE W ZAKRES KOMPETENCJI UE

Należy podkreślić, że większość zarzutów sformułowanych przez składającą petycję wiąże się z domniemanymi naruszeniami prawa krajowego (np. naruszeniami greckiej konstytucji, aktów krajowych dotyczących planowania miejskiego, kwestii proceduralnych dotyczących braku uprawnień) i dlatego nie wchodzi w zakres kompetencji Wspólnoty (część 3, 4, 5, 7 i 8 przedmiotowej petycji). A zatem Komisja nie ma podstaw do podjęcia działań w odniesieniu do tych zagadnień.

POTENCJALNE NARUSZENIA PRAWODAWSTWA ŚRODOWISKOWEGO UE

Obszar Kakovatos wchodzi w skład terenu mającego znaczenie dla Wspólnoty GR2330005 „Thines kai paraliako dasos Zacharos, Limni Kaiafa, Strofylia, Kakovatos” objętego przez Grecję siecią Natura 2000 zgodnie z dyrektywą siedliskową 92/43/EWG¹. A zatem obszar ten korzysta z systemu ochrony ustanowionego na mocy art. 6 tej dyrektywy. Zgodnie z art. 6 ust. 3 dyrektywy każdy plan lub przedsięwzięcie, które może w istotny sposób oddziaływać na obszar Natura 2000, zarówno oddzielnie, jak i w połączeniu z innymi planami lub przedsięwzięciami, podlega odpowiedniej ocenie jego skutków dla danego terenu z punktu widzenia założeń jego ochrony i może uzyskać zgodę dopiero po upewnieniu się, że nie wpłynie on na integralność danego terenu. Wymóg ten ma zastosowanie także w przypadku budowy przedmiotowego hotelu, jeżeli uzna się, że może ona znacząco oddziaływać na ów teren. W tym kontekście należy uwzględnić obciążenie wynikające z pozostałych przedsięwzięć budowlanych na tym obszarze oraz degradację na skutek pożarów lasów.

Przedmiotowa petycja nie zawiera żadnego dowodu na domniemane zniszczenie obszaru Natura 2000, wyrażono w niej jednak obawy dotyczące ogólnego skumulowanego wpływu przedsięwzięć budowlanych na tym obszarze, który jest obecnie bardziej wrażliwy w wyniku pożarów lasów.

Komisja pragnie zaznaczyć, że dyrektywa siedliskowa nie zakazuje wydawania zezwolenia na realizację przedsięwzięcia na obszarze Natura 2000, jeżeli dla obszaru tego przyjęto i wdrożono plan zarządzania („szczegółowe badanie środowiskowe” na mocy prawa greckiego). Można się jednak spodziewać, że projekt szczegółowego badania środowiskowego, które zostało przeprowadzone dla przedmiotowego obszaru, ale nie zostało

¹ Dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory, Dz.U. L 206 z 22.7.1992.

jeszcze przyjęte, będzie brane pod uwagę przy ocenie i wydawaniu zezwolenia na kolejne przedsięwzięcia szczegółowe, takie jak przedmiotowa inwestycja turystyczna.

Dyrektywa 85/337/EWG¹ (zmieniona dyrektywami 97/11/WE², 2003/35/WE³ i 2009/31/WE⁴), znana też jako dyrektywa w sprawie oceny oddziaływania na środowisko (OOŚ), ma zastosowanie wobec ośrodków wypoczynkowych i kompleksów hotelowych poza obszarami miejskimi wraz z inwestycjami towarzyszącymi (załącznik II pkt 12 lit. c)) oraz wobec przedsięwzięć inwestycyjnych na obszarach miejskich (załącznik II pkt 10 lit. b)). W odniesieniu do przedsięwzięć wymienionych w załączniku II państwa członkowskie, w oparciu o analizę poszczególnych przypadków lub progi bądź kryteria przez siebie ustanowione, określają, czy OOŚ jest wymagana (art. 4 ust. 2 dyrektywy). W przypadku przedsięwzięć hotelowych takich jak przedsięwzięcie tu omawiane, realizowanych na obszarze miejskim o liczbie mieszkańców nieprzekraczającej 20 000, próg wynosi 100 łóżek. A zatem nie dochodzi do naruszenia dyrektywy OOŚ.

Należy przypomnieć, że zgodnie z orzecznictwem Trybunału (np. C-508/03) na Komisji spoczywa ciężar dowodowy i to ona musi wykazać uchybienie państwa członkowskiego. Aby udowodnić, że władze krajowe przekroczyły swoje kompetencje, Komisja nie może ograniczać się do ogólnych twierdzeń i przypuszczeń, na przykład wskazując jedynie, że jakieś przedsięwzięcie jest zlokalizowane na wysoce wrażliwym obszarze, i nie przedstawiając konkretnego dowodu w celu wykazania, że właściwe władze krajowe popełniły oczywisty błąd, kiedy wydały zezwolenie na jego realizację. Komisja musi dostarczyć jakikolwiek dowód tego, jakie skutki dane przedsięwzięcie może mieć dla środowiska.

Wnioski

W przedmiotowej petycji nie zawarto konkretnego dowodu na ewentualne naruszenie obowiązującego prawa wspólnotowego w przypadku omawianego tu planowanego hotelu. Komisja skontaktuje się jednak z władzami greckimi, aby zgromadzić więcej informacji na temat środków podejmowanych w celu uniknięcia degradacji obszaru Natura 2000 na skutek intensywnej działalności budowlanej, w tym budowy hotelu, z uwzględnieniem potrzeby jego rekultywacji po dużych pożarach lasów.

¹ Dyrektywa Rady 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne, Dz.U. L 175 z 5.7.1985.

² Dyrektywa Rady 97/11/WE z dnia 3 marca 1997 r. zmieniająca dyrektywę 85/337/EWG w sprawie oceny wpływu wywieranego przez niektóre publiczne i prywatne przedsięwzięcia na środowisko, Dz.U. L 73 z 14.3.1997.

³ Dyrektywa 2003/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 maja 2003 r. przewidująca udział społeczeństwa w odniesieniu do sporządzania niektórych planów i programów w zakresie środowiska oraz zmieniająca w odniesieniu do udziału społeczeństwa i dostępu do wymiaru sprawiedliwości dyrektywę Rady 85/337/EWG i 96/61/WE, Dz.U. L 156 z 25.6.2003, s. 17.

⁴ Dz.U. L 140 z 5.6.2009, s. 114.